

2024/832

7.3.2024

DECYZJA RADY (UE) 2024/832

z dnia 4 marca 2024 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 67. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolita konwencja Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) o środkach odurzających z 1961 r. zmieniona protokołem z 1972 r. (zwana dalej „konwencją o środkach odurzających”) weszła w życie w dniu 8 sierpnia 1975 r.
- (2) Na podstawie art. 3 konwencji o środkach odurzających Komisja ds. Środków Odurzających może podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów do tej konwencji. Może ona dokonywać zmian w tych wykazach jedynie zgodnie z zaleceniami Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), ale może także zdecydować o odstąpieniu od dokonania zmian zalecanych przez WHO.
- (3) Konwencja ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. (zwana dalej „konwencją o substancjach psychotropowych”) weszła w życie w dniu 16 sierpnia 1976 r.
- (4) Zgodnie z art. 2 konwencji o substancjach psychotropowych Komisja ds. Środków Odurzających może, na podstawie zalecenia WHO, podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów do tej konwencji lub o ich usunięciu. Komisja ta ma dużą swobodę decyzyjną, jeśli chodzi o uwzględnianie czynników gospodarczych, społecznych, prawnych, administracyjnych i innych, ale nie może postępować w sposób arbitralny.
- (5) Zmiany w wykazach do konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w dziedzinie polityki antynarkotykowej. Do substancji wymienionych w wykazach do tych konwencji ma zastosowanie decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW⁽¹⁾. W związku z powyższym wszelkie zmiany w wykazach do tych konwencji są bezpośrednio włączane do wspólnych przepisów Unii.
- (6) Podczas swojego 67. Posiedzenia, które ma się odbyć w dniach 14–22 marca 2024 r. w Wiedniu Komisja ds. Środków Odurzających ma zdecydować o dodaniu pięciu nowych substancji do wykazów do konwencji o środkach odurzających oraz do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (7) Unia nie jest stroną konwencji o środkach odurzających ani konwencji o substancjach psychotropowych. Ma ona status obserwatora bez prawa głosu w Komisji ds. Środków Odurzających, w której członkami z prawem głosu podczas jej 67. posiedzenia jest 13 państw członkowskich⁽²⁾. Konieczne jest, aby Rada upoważniła te państwa członkowskie do wyrażenia stanowiska Unii odnośnie do umieszczenia substancji w wykazach do tych konwencji, ponieważ takie decyzje dotyczące dodania nowych substancji do tych wykazów wchodzą w zakres kompetencji Unii.
- (8) WHO zaleciła dodanie jednej nowej substancji do wykazu I do konwencji o środkach odurzających, trzech nowych substancji do wykazu II do konwencji o substancjach psychotropowych i jednej nowej substancji do wykazu IV do konwencji o substancjach psychotropowych.

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8).

⁽²⁾ Belgia, Hiszpania, Francja, Włochy, Litwa, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Słowenia i Finlandia.

- (9) Wszystkie substancje, które zostały poddane przeglądowi przez Komitet Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających (zwany dalej „komitetem ekspertów”) i które WHO zaleciła umieścić w wykazach, są monitorowane przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) jako nowe substancje psychoaktywne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (10) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja bromazolam (nazwa IUPAC: 8-bromo-1-metylo-6-fenyl-4H-[1,2,4]triazolo[4,3-a][1,4]benzodiazepina) jest stosunkowo silną benzodiazepiną. Na 45. posiedzeniu komitet ekspertów poddał bromazolam przeglądowi i postanowił tę substancję monitorować. Substancja bromazolam nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja bromazolam jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie tej substancji w wykazie IV do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (11) Bromazolam wykryto w 19 państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej czterech państwach członkowskich. Bromazolam jest monitorowany przez EMCDDA. Jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym potwierdzono ekspozycję na bromazolam. Jedno państwo członkowskie zgłosiło kolejny przypadek ostrego zatrucia, w którym podejrzewano ekspozycję na bromazolam. Pięć państw członkowskich zgłosiło łącznie 15 przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na bromazolam.
- (12) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu bromazolamu do wykazu IV do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (13) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja butonitazen (nazwa IUPAC: 2-[(4-butoksyfenyl)metylo]-N,N-dietyl-5-nitro-1H-benzimidazolo-1-etanoamina) jest pochodną benzimidazolu z grupy opioidów syntetycznych („nitazen”) o strukturze chemicznej i działaniu farmakologicznym podobnym do działania środków objętych wykazem I do konwencji o środkach odurzających. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu butonitazenu. Substancja butonitazen nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja butonitazen jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji butonitazen w wykazie I do konwencji o środkach odurzających.
- (14) Butonitazen wykryto w siedmiu państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej trzech państwach członkowskich. Substancja ta jest ściśle monitorowana przez EMCDDA. Jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek śmiertelny, w którym potwierdzono ekspozycję na butonitazen.
- (15) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu butonitazenu do wykazu I do konwencji o środkach odurzających.
- (16) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja 3-chlorometkatynon (3-CMC; nazwa IUPAC: 1-(3-chlorofenyl)-2-(metyloamino)propan-1-on) jest syntetyczną substancją pobudzającą z grupy katynonów. 3-CMC jest analogiem metkatynonu, substancji kontrolowanej na podstawie wykazu I do konwencji o substancjach psychotropowych. 3-CMC nie podlega obecnie kontroli międzynarodowej, ale jego izomer 4-CMC został objęty taką kontrolą w 2020 r. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu 3-CMC. Substancja ta nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja 3-CMC jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji 3-CMC w wykazie II do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (17) Komitet naukowy EMCDDA ocenił zagrożenia związane z 3-CMC, a substancja ta została już objęta definicją „narkotyku” zgodnie z decyzją ramową 2004/757/WSiSW na mocy dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2022/1326 ⁽⁴⁾. Substancja ta jest monitorowana przez EMCDDA. W momencie przeprowadzania oceny ryzyka w listopadzie 2021 r. substancję 3-CMC wykryto w 23 państwach członkowskich. Dwa państwa członkowskie zgłosiły łącznie 10 przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na 3-CMC, a jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym potwierdzono ekspozycję na 3-CMC.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2022/1326 z dnia 18 marca 2022 r. zmieniająca załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji „narkotyku” (Dz.U. L 200 z 29.7.2022, s. 148).

- (18) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu 3-CMC do wykazu II do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (19) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja dipentylon (nazwa IUPAC: 1-(1,3-benzodioksol-5-yl)-2-(dimetyloamino)pentan-1-on) jest syntetyczną substancją pobudzającą z grupy katynonów. Ma strukturę chemiczną i działanie farmakologiczne podobne do działania innych syntetycznych katynonów objętych wykazem II do konwencji o substancjach psychotropowych. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu dipentylonu. Substancja dipentylon nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja dipentylon jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. Nie zgłoszono żadnego zatwierdzonego zastosowania medycznego. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji dipentylon w wykazie II do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (20) Dipentylon wykryto w 16 państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej czterech państwach członkowskich. Substancja ta jest monitorowana przez EMCDDA.
- (21) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu dipentylonu do wykazu II do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (22) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja 2-fluorodeschloro ketamina (2-FDCK; nazwa IUPAC: 2-(2-fluorofenylo)-2-metyloamino-cykloheksanon) jest substancją z grupy arylocykloheksylamin o składzie chemicznym podobnym do ketaminy o działaniu znieczulającym i dysocjacyjnym. Komitet ekspertów nie dokonywał jeszcze przeglądu 2-FDCK. Substancja ta nie ma znanych zastosowań terapeutycznych ani pozwoleń na dopuszczenie do obrotu. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja 2-FDCK jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji 2-FDCK w wykazie II do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (23) 2-FDCK wykryto w 22 państwach członkowskich i jest on kontrolowany w co najmniej pięciu państwach członkowskich. Substancja ta jest ściśle monitorowana przez EMCDDA. Dwa państwa członkowskie zgłosiły dwa przypadki śmiertelne, w których potwierdzono ekspozycję na 2-FDCK. Trzy państwa członkowskie zgłosiły łącznie 11 przypadków ostrego zatrucia, w których potwierdzono ekspozycję na 2-FDCK. Ponadto jedno państwo członkowskie zgłosiło jeden przypadek ostrego zatrucia, w którym podejrzewano ekspozycję na 2-FDCK.
- (24) W związku z tym stanowisko Unii powinno polegać na dodaniu 2-FDCK do wykazu II do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (25) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji ds. Środków Odurzających, ponieważ decyzje o umieszczeniu w wykazach przedmiotowych pięciu substancji będą mieć bezpośredni wpływ na treść przepisów prawa Unii, mianowicie decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (26) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez działające wspólnie w interesie Unii państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających.
- (27) Dania jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (28) Irlandia jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii przez państwa członkowskie podczas 67. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających, które odbędzie się w dniach 14–22 marca 2024 r., w odniesieniu do decyzji w sprawie dodania substancji do wykazów do Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. i do Konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. jest zgodne ze stanowiskiem określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2024 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
A. VERLINDEN

ZAŁĄCZNIK

Stanowisko, jakie ma być zajęte przez państwa członkowskie, które są członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie w interesie Unii, podczas 67. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających, które odbędzie się w dniach 14–22 marca 2024 r., w odniesieniu do umieszczenia substancji:

- 1) substancję bromazolam należy umieścić w wykazie IV do konwencji o substancjach psychotropowych;
- 2) substancję butonitazen należy umieścić w wykazie I do konwencji o środkach odurzających;
- 3) substancję 3-chlorometkatynon (3-CMC) należy umieścić w wykazie II do konwencji o substancjach psychotropowych;
- 4) substancję dipentylon należy umieścić w wykazie II do konwencji o substancjach psychotropowych;
- 5) substancję 2-fluorodeschloroetamina (2-FDCK) należy umieścić w wykazie II do konwencji o substancjach psychotropowych.